

ילדי העדה

גליון 116
פר' קדושים תשפ"ד

להודות על הגיסים

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

ליג בעומר - ילדי הצדיק תשפ"ב

תמונת השבוע

כל יהודי כשהוא קם בבקר, הוא אומר יאלקי נשמה שנתת בי טהורה היא, לא משנה מי הוא, לא משנה מה הוא, לא משנה מה העבר שלו.

הוא קם בבקר עם נשמה טהורה וזכה, צחה, צחורה, מלאכית, מה שיבוא במשך היום, ירידות, נפילות, בלבולים, זה רק הבלבולים, זה רק השפעת הרחוב, השפעת הגוים.

אבל יהודי הוא קם בבקר עם נשמה טהורה. הוא מתעורר מהשינה, הוא מקבל נשמה טהורה וזכה, "נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה, אתה יצרתה, אתה נפחתה בי, ואתה משמרה בקרבני, ואתה עתיד להחזירה בי לעתיד לבוא". הנשמה של כל יהודי היא נשמה טהורה וזכה, ולכן בשמגיע יום הפפורים נמחלים כל העוונות.

זה כמו תרנגולת שהתפלשה באפר, כלה שחורה מאבק וטיט ופיח, היא רק מתנערת טפה והכל נעלם, היא נהיגת לבנה כשגלג. ככה זה יהודי, כל הפיח שהוא בשנה אחת נעלם, הוא רק מנער את הנוצות שלו וכבר זה נעלם, זה היהודי!

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

הנה אנו לאחר ימי הפסח הקדושים. מלאים באורם גדושים בהשפעותיהם ב"ה. ועכשו אנו בתחלתו של זמן חדש – זמן הקיץ. זמן חדש הוא הזדמנות מלאה לפתח דף חדש ולעשות שינוים טובים.

רבי נתן וצוק"ל העיד על רבנו הקדוש זי"ע שגדלתו בעבודת ה' הייתה בין השאר האפשרות להתחיל כל יום מחדש והנה מתחיל אפילו כמה פעמים ביום התחלה חדשה.

מה הפונה התחלה חדשה?

התחלה חדשה היא החלטה שאני לא נשאר במקום שהייתי בו עד עכשו אלא מתקדם הלאה בהתלהבות וחיות חדשה. אפשר להתחיל התחלה חדשה בלמוד התורה הקדושה, בכבוד הורים, ביחס לחברים, וכל תחום שבו ה' ישמח בנו כשנתקדם.

אני מאחל לכם שתנצלו פראוי את ההזדמנות ותתחילו את הזמן החדש ברגל ימין... בשיא החיות והתלהבות דקדשה.

הרבה הצלחה וסיעתא דשמיא
א גוט שבת
המשגיה נפתלי ביק.

תקציר: בעקבות הלשנתו של המומר הגיעו שוטרים והקיפו את כל בתי הגיטו וחיפשו שם את ר' מאיר.

אחרי שלוש שעות של חיפושים הצליחו למצוא לבסוף את רבי מאיר באחת האכסניות בעיר. הם העירוהו משנתו השלווה, הוציאוהו החוצה, אסרוהו בכבלים והביאוהו לפני הנסיך.

מיד החל הנסיך לחקור את הרב נמרצות. שאלתו הראשונה היתה: **"מדוע ברכת מרוטנבורג?"**

מבלי להעלים דבר סיפר הרב לנסיך את כל העניינים שגרמו לבריחתו. הוא הסביר לו, כי על אף כל מאמציו ורצונו למלא את דרישת המלך, מן הנמנע הוא לאסוף סכום ענקי כזה. וכדי להינצל מזעמו של המלך, לא ראה לפניו מוצא אחר, כי אם לברוח אל אשר ישאוהו רגליו.

נסיך העיר ברמנץ היה אחד מאצילי הנפש של אותה תקופה. ביתו היה בית וועד לכל אנשי מדע וחכמה ולכל מיני אמנים ופייטנים.

הוא היה פיקח ונבון ביותר ובעל לב עדין ורגיש. מששמע את טענותיו הצודקות של הרב, נתעוררו בו רגשי חמלה על הישיש הנרדף הזה. הוא הבין יפה כי אמנם מן הנמנע הוא לאסוף במשך חדשיים ימים סכום כביר כזה, שדרש ממנו המלך.

ברם, נבצר ממנו להושיע לו. חושש היה לשחררו ממאסר, פן יעורר עליו את כעסו של המלך. הוא השתדל, איפוא, להקל מעליו ככל האפשר את תנאי המאסר. וקודם כל נתן הוראה להסיר את הכבלים מעל ידיו ורגליו.

למחרת שוחרר ר' משה שמשו של הרב האסיר, מן הכלא, לאחר ששלטונות הכלא לא מצאו כל סיבה מספקת למאסרו.

עליו ושמו יצא השמש מבית הכלא, וכשהגיע לרחוב נשא עיניו השמימה בדברי הודייה לאלוקים, על אשר פדהו מידיהם של הגויים. טרם היה לו מושג כלשהו בדבר האסון שניתך על ראשו של הרב. הוא רץ מהר אל אכסנייתו של הרב, כדי לספר לו את כל אשר קרהו, ולהזהירו מפני הבוגד הנתעב קמפה, הנמצא בעיר.

כל דמו של השמש קפא בעורקיו, כאשר נודע לו באכסניה דבר מאסרו של הרב, שהובל לכלא כאחד הפושעים, כבול בידיו ורגליו. הוא עמד רגע כהמום רעם, פעור עיניים ופה, ולבסוף נשא קולו בבכי מר ונואש.

"אני אני הסיבותי לו את כל זה! - מירר בבכיו המזעזע - אילולא אני שהתהלכתי ברחובות העיר, כי אז לא היה הרשע המשומד יודע כלל על הימצאו של הרב בעיר".

אחוז יאוש ומוסר כליות התהלך כה וכה והיה פוכר ידיו זו בזו תוך עצבנות רבה. לפתע נעצר ועמד במקומו. במוחו הבזיק רעיון איום. עיניו נסערות המבט הבחינו בסכין פלדה ארוכה ונוצצת, שהיתה מונחת על השולחן. בתנועת יד נמרצת נטל מהר את הסכין, זקף את גופו ופניו לבשו ארשת קשוחה ומאיימת. בעיניו ניצנצה אש מוזרה ומפעפעת, שעה שהטמין את הסכין בתוך כיס חיק מעילו.

הבוגד הנאלח חייב לשלם על כך בחייו, ויהי מה! - רטן לעצמו בחריקת שיניים - לא אנוח ולא אשקוט כל עוד לא תפלח הסכין הזאת את חזהו הבוגדני! או אז לאחר מות הנבלים שלו אפשר יהיה לנשום לרווחה ולא יהיה מן הנמנע לשחרר את הרב ממאסרו".

משנתקבלה החלטה נמרצת זו במוחו, נרגע השמש הזקן קימעה. עתה היה מצפה כל רגע לשעת הכושר להוציא לפועל את תכנותו האיומה.

באותו ערב הגיעו רבי אשר ואשתו שרה, חתנו ובתו של הרב לברמנץ. אף נסיעתם הם לא היתה סוגה בשושנים. הדרך היתה רצופה תלאות וסכנות מרובות, עד אשר לבסוף הצליחו להגיע למחוז חפצם. הם נכנסו בשערי הגיטו היהודי בברמנץ, כשלבם פועם מגיל ושמחה. הם נשמו עמוקות ועיניהם נוצצו מאושר. סוף סוף הגענו בעזרת השם! - נאנחו לרווחה. הם שיערו לעצמם עד כמה ישמח האב הזקן וכמה יאמצם אל לבו ברגשי גיל. טרם ידעו האומללים איזו אכזבה איומה מצפה להם.

בשעות הערב המאוחרות נכנסו לגיטו. מסביב כבר היתה דממת לילה מאופלת. כל חלון ודלת היו סגורים ומוגפים. הם נגשו אל הדלת הראשונה שנודמנה על דרכם ונקשו עליה. היא נפתחה לפניהם כעבור רגע ועל הסף הופיעה אשה קשישה, נרעדת ומבוהלת. משראתה לפנייה יהודים, נתאושה קימעה ושאלה אותם לרצונם בשעת לילה מאוחרת זו.

"זרים אנחנו בעיר זו. באנו ממרחק רב. אנחנו מחפשים פה אחרי רבה הזקן של העיר רוטנבורג, רבנו מאיר, אשר..."

"רבנו מאיר? - שיעה אותם הזקנה בכעס - זה אשר כמעט הביא על ראשו שואה איומה? לא! שאו רגליכם מהר מביתי!" - סיימה כמעט בצוויחה, בטריקה את הדלת בחזקה.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

למען שמו באהבה

סיפור בהמשכים | פרק י'

🔴 **בדיעבד אין לאסר את התבשיל אפלו היתה הגוש בכלי שני, אבל אם עדין לא הנח את הגוש בכלי שני והוא נמצא בכלי ראשון והניח עליו תבלין וכדומה, יש לאסר אפלו בדיעבד.**

🟡 **יש אומרים שדבר גוש שהיך סולדת בו מבשל מן התורה אפלו נמצא בכלי שני, ולכן אין לתן בשר חם וכדומה על מרק קר או מים צוננים שבצלחת, וכן יש להזהר שלא יתן תבלין (שאינו מבשל) על עוף או דגים או תפוחי אדמה או ארז או ביצה קשה וכדומה הנמצאים בכלי שני, כל זמן שהיך סולדת בהן.**

לקבל את העלון במייל מידי שבוע או לכל ענין אחר - שלחו הזדענה ל: N0527156621@gmail.com

מלאכת בישול - ט"ז

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. • הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מסי' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

האם דבר גוש מבשל? (ל"ט מלאכות שבת)

האם מתר לתת בשר חם על מרק קר? (ל"ט מלאכות שבת)

על ידי מה זוכים לקנות חקמה ושכל אמת? (לקיטי עצות)

התורה

קומיקס ברסלב

והתחילו לסדר לפני רבנו כל אחד את יחוסו.

ר' נפתלי ה'ה' יחוסו
 מנכ"ד הרב
 מסקאהל...

אמר כן אמר ר' נתן

אנחנו קצת קרובים מקמת
 מחוסינות של חמי עם הרב
 ר' נתן מהאידענעקע

עוד אמר רבנו
 לר' נתן

אני רוצה שכל הבית שאתה גר בו יהיה שלך.

אין יתכן שאני אקנה בנאי
 כל כך גדול שיש בו כמה
 דירות וגם אכסנייה? א
 אבל אם הצדיק אמר זה בודאי
 יתקיים בהמשך.

אוי, רבי, אין לי פרנסה
 אני דחויק ביותר.

פלעם בא יהודי
 לר' מרדכי
 מנעסקיז

מצעה ראטון

ואז ספר להם
 רבנו שלטה
 מצעיות:

משלי ברסלב

אמרו אנשי שלומנו משל על מעלת ההתבודדות:

כמו אחד שיש לו בביתו קמח שמן וביצים ועוד מטעמים, אולם דבר אחד
 חסר לו - אש, הרי שאף על פי שיש לו הכל, למעשה אין לו מה לאכל
 אכילה פראוי.

כמו כן הוא ענין ההתבודדות שדומה הוא לאש המבשל והמטגן
 והמשלים והמחבר בשלמות את כל המאכלים הטובים, הם המצוות
 ומעשיו הטובים של האדם.
 (שישיק חי - תמידי)

נאגה יעמדו על הכרמל

על אשר נדב ליבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות

חקירות והכמות ה.

ה. פשיטת אל נכנסין חס ושלום בְּחֻמֵּי חִצּוֹנוֹת שֶׁל הָאֲמוֹת, אֲזִי נוֹפֵל הַצַּדִּיק מִהַשְּׁגָתוֹ וְנִתְחַפֵּה וְנִתְפַּסֵּה הַשְּׁגָתוֹ.

ו. רבוי החכמות בפרט חכמת הפילוסופיה מזיקים מאד מאד, כי עקר חזק הלב שייכל לקנות חכמה ושכל אמתו הוא רק על ידי מעשים טובים.

אבל מי ששכלו הוא יותר ממעשיו הטובים, אין פח בלבו להקיל את שכלו, ואזי השכל מחטיאו ביותר. והן הן הפילוסופים שאין להם לב טהור, ואין להם כלל לקבל השכל בקדשה באמת לאמתו פראוי, כי להם חלש וחסר. רק אדרבא, עלידי שכלם הם מחטיאים ביותר, ומזיקים להם ולכל העולם יותר מנחשים ועקרבים ומפל מיני חיות רעות ומזיקים שבעולם, רחמנא לצלן, כי מחרפין ומגדפין כלפי מעלה בחכמתם וכנגד התורה הקדושה, בפרט כנגד חכמי הגמרא והצדיקים שאחריהם, זכרונם לברכה, פיזע ומפרסם. בעל הרחמים ישמר שארית ישראל מהם ומהמונם.

אנשי הצדיק

שיח טרפי קודש - ג' - קע"ב

ספר רבנו ז"ל מעשה משגי נערים קטנים שהיו אוהבים זה לזה מאד, עד שלא היו יכולין לחיות זה בלא זה, ופעם אחד נחלש אחד מהם והיה השני בצער גדול עד למאד, ושאל מה לעשות שיבריא חברי, ואמרו לו שיאמר תהלים, והוא בתמימות התחיל לומר תהלים, ובכל פעם שאמר פמה קפיטלאך שאל את חברו אם הבריא,

והיה כד פמה פעמים, ואמרו שעדין הוא חולה, ואמר עוד עד שהיתה לו רפואה בשלימות, וכל מה שספר רבנו ז"ל בזה הורה לנו דרך התפלה בתמימות, שאריכין אנו להתפלל, ולהתפלל בתמימות, עד שתמשך הישועה בשלימות, ולהאמין שבכל תפלה ממתקין מעט מעט הדינים, עד שימתיקו כל הדינים בשלימות.

רפואה שלמה

יהודה בן איריס.
מודכי יאיר בן שרה.

לעילוי נשמת

אברהם אלימלך בן אליעזר.
חיים ישראל בן יצחק אריה.
שלמה בן שמואל.

הצלחה

יואל בן אסתר שרונה.
תהלה בת אלנה מסעודה.
יעקב בן אסתר מרים.
עמנואל בן רוזה מוריה בת זיוה.
נתן בן תמרה.
ג'קסון בן טויה.
אברהם יהודה בן לאה וב"ב.
אלעזר בן שרה.

זיווג הגון

מיכל בת יפה.

זרע של קיימא

נתן בן מיכל.
אדל בת נעמי.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברותניות

- חברת תקוני הכללי בשבת 16:40 - 17:40
- חברת אבות ונשים בשבת 17:40 - 18:40
- החברות הקבוציות בימות החול 17:20 - 18:40
- חברת תקוני הכללי והלכה 17:20 - 18:40
- חברת תהלים למוען עם ישראל 19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא כאפן אישי.
מצפה לראותכם
המשגיח

אפס, השנים חולפות ואין כל שינוי. ביתו של פנחס מלא בצאן קדשים, ואילו ביתו של אחיו הגדול ריק ומייחל...

היה זה אחד הלילות המשמחים בחייו של פנחס. מזה כשנתיים שהוא עסק בגידול ובטיפוח נערה יתומה ובודדה, עזובה וגלמודה. בשעה טובה נמצא עבורה השידוך הנאות, ופנחס התאמץ להשיג את המימון הדרוש לחתונה ולכל צרכיה. למותר להאריך על המאמץ הרב שהקדיש בגיוס הכסף ובארגון החתונה, עד שזכה לרגע המאושר - לראות את הכלה היתומה והבודדה פוסעת מאושרת תחת כלונסאות החופה...

באותו רגע, בשיא האושר והסיפוק, פרצו מתוך לבו המילים הבאות:

'אבא שבשמים, אם יש לי זכות של הקמת בית בישראל הלילה, אם זכיתי שעל ידי הקימה יתומה אומללה את ביתה, אני מזכה זכות זו לאחי יצחק בן חיה לאה, שיפתח לו מי שמפתח של חיה בידיו שערי שמים, ויזכה אותו לחבוק ילד במהרה ובקרוב!' המשיך בשבוע הבא בע"ה.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

הסיפור הבא התרחש במשפחה אחת, בה גדלו אחד לצד השני שני אחים קרובים וידידים בלב ונפש, יצחק ופנחס. שני האחים נולדו בהפרש קטן זה מזה, והתחנתו בהפרש קטן עוד יותר: רק שלושה חודשים הפרידו בין חתונת יצחק - הגדול שביניהם, לחתונתו של פנחס - הצעיר ממנו.

שנה לאחר הנישואין זכה פנחס לחבוק בן זכר. שמחת הברית נערכה ברוב עם ובחדר, וגם אחיו הגדול השתתף בשמחה מכל הלב, אף שטרם זכה להיפקד בפרי בטן. חלפו עוד כמעט שנתיים, ושוב ערך פנחס קידושה רבא לרגל הולדת בתו, בה בשעה שאחיו הגדול, הנשוי מזה יותר משלוש שנים, טרם זכה לשמחה...

חלפו עוד כמה שנים, ומדי כשנתיים נערכה שמחה נוספת בביתו של פנחס. ביתו הפך לעליו ושמח, מלא בילדים מחייכים ובקשקושים על הקירות... פנחס ידע מתוך שינה את הדרך לרופא הילדים השכונתי, כמו גם לחנות מוצרי התינוקות הסמוכה. גם רעייתו היתה עסוקה בהכנת בקבוקים, סנדוויצ'ים, עיטוף ספרים לילדים הרכים וכל היתר...

לעומתו, ביתו של יצחק אחיו היה קר וקודר. שקט מעיק ורועם. הבית נצץ והבריק תמיד. אף אחד לא גרר כסא וגם לא קשקש על הקיר. לא ידעו שם מהו מוצץ, ומעולם לא הרתיחו בקבוק...

מצוקת אחיו העיקה על לבו של פנחס. 'הן היינו אחים קרובים כל כך, דומים כל כך. גדלנו ביחד, התחנתו באותה תקופה, ותראי מה קורה', היה שח לרעייתו בצער. 'אני לא יכול לראות את אחי ככה, לא יכול, זה קורע לי את הלב. מה עוד נוכל לעשות כדי לזכותו בזרע של קיימא? איזו עוד סגולה נוכל לבצע כדי שגם בביתו של אחי יישמעו ברכות מזל טוב?'

להשקיע בך?

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

- אשראי טלפוני**: חייו 02.532.532.4 ש"ח
- לידי המשגיח**: חרב נפתלי בייק חי"ו 052.715.6621
- בנדרים פלוס**: כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק
- בהוראת קבע**: קוד מוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"
- בהעברה בנקאית**: בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"

מורינו הרב שליט"א בברכה היסטורית:

חובו השבע הורתי

וכמה שאנשים יתרימו יותר

